

Sygn. akt I CSK 402/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. Z.

przeciwko Miastu W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej powoda do uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniesiono oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej potrzeby wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. W ocenie powoda ma to wynikać z uznania przez Sąd II instancji, że skoro powód płacił czynsz umowny, to nie powstała nadpłata, mimo że czynsz ten był dwukrotnie wyższy od czynszu rynkowego. Co do zasady w gestii stron umowy najmu pozostaje określenie wysokości czynszu. Może on zatem być wyższy albo niższy od rynkowego. Tak długo jak najemca płaci czynsz w wysokości określonej w umowie, nie ma więc mowy o powstaniu nadpłaty. Po drugie, nie ma potrzeby wyjaśniania powstających na tle tej sprawy, w ocenie skarżącego, wątpliwości co do wykładni art. 677 k.c. W ocenie skarżącego dotyczy to pojęcia nadpłaty, a konkretnie pytania o to, czy nadpłata w umowie najmu ma miejsce wyłącznie wówczas, gdy najemca płaci ponad należność czynszową wynikającą z umowy, czy też także ponad wartość rynkową. Jest jasne, że stron umowy najmu nie wiąże wartość rynkowa najmu. W konsekwencji też nadpłata łączy się wyłącznie z wysokością należnego najmu ustalonego w umowie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

jw